

EL DÉU TRINITAT

per XABIER PIKAZA

La Trinitat és un procés: procés de Déu que es tradueix, per Jesús i per l'Església, en el camí dels homes i del món vers la seva glòria. La Resurrecció de Jesús és garantia del futur; l'acció de l'Esperit ens diu que tendim veritablement cap a la vida. Però encara no hem vist aquest futur, no tenim la veritat completa. La Trinitat és, per tant, el Déu de l'esperança.

La Trinitat de l'esperança es condensa en dos aspectes: Es presenta, per una banda, com la vinguda de Déu que es realitza en la nostra història; per l'altra es concreta com a urgència d'un esforç de l'Església.

La Trinitat no s'ha mostrat encara de forma plena. Jesús ha revelat al Pare en l'ocultament de la seva mort i de la seva vida. L'Esperit de Déu alena en formes d'aquest món. No s'han revelat de manera oberta, no han mostrat el seu misteri extremament. No obstant això, venen; s'obriran. Llavors tothom veurà la veritat del Pare, del Fill i de l'Esperit. Els homes i el seu món esdevindran reflex veritable del misteri.

Però la Trinitat és, alhora, el Déu de l'esperança activa dels homes. No podem limitar-nos a esperar que arribi el dia de la llum definitiva. Déu es mostra en la veritat de Crist per mitjà de l'Església. Déu actua com a Esperit a través del nostre esforç. Per nosaltres es revela; per nosaltres ve al món i el transforma.

El compromís per la llibertat dels oprimits. El compromís per la justícia, el lliurament d'un amor que mai no demana res en bescanvi, palesen la presència de Jesús en el nostre món. Forgen el seu cos entre els homes. Actualitzen l'Esperit. Així es mostra el rostre Déu Pare. Si no vivim en el compromís d'aquesta acció alliberadora, la Trinitat se'ns converteix en rostre mort; és paraula intemporal, és joc va de teories. Coneixem Déu d'una manera plena quant ens comprometem en el seu esforç, quan mostrem amb la vida i amb la mort que Jesús és el sentit de la terra i que l'Esperit ens guia cap a la forma veritable d'existència.

La Trinitat s'ha de traduir en la nostra acció alliberadora, en el sacrifici que s'ofereix per l'altre. Només així podrà mostrar-se que Déu no és la teoria. És una acció d'amor compromesa pel món en Crist; és la veritat alliberadora de l'Esperit que duu els humans a la vida, al desenvolupament ple. La realitat de Déu es tradueix en un esforç d'esperança; qui no lluita amb el Crist pels homes, no ha cregut; qui no viu en l'Esperit tendint cap als altres, no comprèn l'esperança, nega Déu, encara que per fora el confessi. Només en la Trinitat té sentit el compromís humà. És compromís des del Pare que ens estima. Només si vivim la Trinitat de l'esperança comprendrem un dia el Déu de la nostra fe. El rostre de Déu encara no és clar del tot. L'anem precisant a poc a poc, l'actuem a través de la nostra vida. No sabem què és Déu; el descobrim, esperant en la seva grandesa i actuant conforme al seu misteri.